DOUĂ MORFEME LEXICALE CU STATUT AMBIGUU ÎN ROMÂNA ACTUALĂ: *EMO, ETNO*

ADRIANA STOICHIŢOIU ICHIM
Universitatea din Bucureşti

1. Cele două morfeme[1] care constituie obiectul acestui articol se înscriu între „**preferinţele lexicale**" ale momentului prezent în baza câtorva trăsături considerate specifice pentru această categorie de termeni[2]. Dintre ele, reţinem ca semnificative pentru analiza de faţă următoarele:

– creşterea bruscă şi masivă a frecvenţei în uz, motivată iniţial de temeiuri obiective (importanţa socială a conceptului pe care îl difuzează), iar ulterior, ca rezultat al unei preluări mimetice, asimilabile „modei" lingvistice[3];

– prestigiul termenului specializat, care îşi extinde sfera de întrebuinţare dincolo de domeniul strict al specialiştilor, în direcţia limbajului standard şi a variantei sale colocviale[4];

– atracţia faţă de împrumuturi neologice recente, în contextul tendinţelor de intelectualizare şi internaţionalizare a lexicului actual;

– libertatea excesivă faţă de semnificaţie, manifestată prin utilizări (con)textuale care pot impune noi valori denotative şi/sau conotative (expresive).

2. Corpusul analizat provine – în principal – din presa scrisă şi audiovizuală a perioadei 2008-2010, întrucât discursul publicistic şi-a demonstrat de-a lungul ultimelor două decenii calitatea sa de seismograf al tuturor tendinţelor limbii, dar şi capacitatea de impunere a inovaţiilor în uzul comun[5]. Au fost luate, de asemenea, în considerare, diverse tipuri de postări pe internet (forumuri de discuţii, bloguri, publicitate şi presă online) pe care le considerăm

[1] Termenul *morfem* este utilizat aici cu accepţia cea mai frecvent atestată în lingvistica românească (segment fonic independent/liber sau dependent/legat, dotat cu semnificaţie, fie gramaticală, fie lexicală) (DSL: 327−328).

[2] Vezi, în acest sens, Guţu Romalo (2005: 275−293), cu referire la termenii *dialog*, *a manipula*, *mass media*, *vizavi de*. În opinia lui Guilbert (1975: 88), «cette sortée de mots [*mots dans le vent*] traduit une mode passagère ou désigne un phénomène réel dans une forme qui rencontre l'adhésion d'un vaste public pour des raisons cpmplexes, souvent par simple mimétisme».

[3] Pentru precizarea conceptului de „modă" lingvistică, vezi Guţu Romalo (2005: 292).

[4] Fenomenul – frecvent semnalat în lingvistica românească după 1990 (Guţu Romalo 2005; Bidu-Vrănceanu 2007; 2010; Stoichiţoiu Ichim 2001; 2006a; 2006b ş.a.) – va fi analizat aici din perspectiva terminologiei **„externe**" (**a nespecialiştilor**).

[5] Vezi, în acest sens, punctele de vedere exprimate de lingvişti români (Dimitrescu, în DCR_2: 9; Guţu Romalo 2005: 249) şi străini (Pruvost, Sablayrolles 2003: 15-16), precum şi proiectul de studiere a neologismelor din presa catalană, iniţiat în anul 1989 la Universitatea Pompeu Fabra din Barcelona (Cabré *et al.* 2008a).

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

semnificative pentru **stilul „relaxat”** al perioadei postdecembriste, caracterizat prin modificarea raporturilor dintre ipostaza scrisă şi cea orală a comunicării în favoarea celei din urmă[1].

3. În absenţa informaţiilor lexicografice, **abordarea descriptiv-funcţională** a morfemelor lexicale ***EMO*** şi ***ETNO*** se va limita la prezentarea unor **fapte de discurs** pe care le considerăm relevante pentru dinamica sistemului limbii în funcţionarea sa sincronică[2]. Din această perspectivă, a uzului actual, frecvenţa ridicată a celor două morfeme în diverse variante diastratice şi diafazice ale limbii favorizează o anumită **ambiguitate** care nu poate fi explicată exclusiv ca reflex al unor modele străine preluate mimetic.

În **plan morfosintactic**, statutul ambiguu al morfemelor în discuţie se datorează dificultăţilor de încadrare în structurile specifice limbii române şi permisivităţii normelor care acceptă cu uşurinţă schimbarea de statut gramatical (de la morfem legat de tip prefixoid la morfem liber, utilizat adjectival sau substantival[3]).

Ambiguitatea semantică apare ca rezultat previzibil al deplasării celor două morfeme din sfera terminologiei „interne” (T_1) a specialiştilor în direcţia terminologiei „externe” (T_2), de interes pentru publicul larg[4]. Atestată în discursul mediatic cu un grad redus de specializare şi în limbajul curent, T_2 (numită şi socioterminologie[5])se caracterizează prin extinderi semantic–contextuale ale termenilor, realizate la interferenţa a două planuri: lexico-semantic[6] şi discursiv-pragmatic[7].

În consecinţă, vor fi luate în considerare cele două procese care favorizează dezvoltarea polisemiei termenilor preluaţi din sfera discursului specializat în mass-media, iar ulterior, în limbajul standard şi chiar în registre nonliterare (familiar, colocvial, argotic): (a) **determinologizarea** (în sens restrâns) sau **de – specializarea**, constând în „diluţia” sensului specializat, cu păstrarea – în grade variabile – a „nucleului dur” al denotaţiei; (b) **banalizarea**, reprezentată prin „diluţia” în grad maxim a sensului specializat şi prin apariţia unor conotaţii condiţionate (con)textual şi pragmastilistic[8].

4. ***EMO*** – rezultat prin trunchiere din engl. *emotion(al)* – nu figurează ca termen independent sau ca formant în niciunul dintre dicţionarele româneşti (MDN, NDU, DCR_2) sau străine (PR, OALD) consultate. În schimb, este frecvent atestat în dicţionare online,care oferă informaţii despre istoria şi semantismul acestui anglicism cu circulaţie internaţională.

Iniţial (anii 1985-1994), ***EMO*** a fost utilizat în terminologia muzicală pentru a denumi un subgen al rockului. Pe parcursul anilor, prin extinderi semantice succesive (de tip metonimic), ***EMO*** a ajuns să desemneze pe adepţii acestui stil muzical (*emo-kids*), modul lor

[1] Cf. Guţu Romalo (2005: 244).

[2] *Ibidem*: 29; vezi, în acelaşi sens, conceptele „diacronie în sincronie” sau „sincronie dinamică” (DSL: 181), pentru care Guilbert (1975: 33) recurge la formula «coupe synchronique dans le continuum diachronique».

[3] Cf. DSL: 376 („Cercetările moderne din perspectivă dinamică şi funcţională au atenuat ideea graniţelor de netrecut dintre părţile de vorbire tradiţionale, subliniind eterogenitatea claselor şi interferenţa acestora”); pentru abordarea conversiunii din limba actuală ca procedeu complex sintactico-semantic, vezi Stoichiţoiu Ichim (2006a: 231−315).

[4] Pentru delimitarea şi definirea celor două tipuri de terminologii, vezi Bidu-Vrănceanu (2007: 18−31) şi (2010: 13−16).

[5] Cf. Gaudin (2003: 151, 174). Din aceeaşi perspectivă sociolingvistică, Freixa (2008: 69) identifică în catalană „una zona grisa entre llengua general i llenguatge d’especialitat”.

[6] Avem în vedere noile sensuri (denotative şi conotative) desemnate generic în lingvistica franceză prin sintagma *neologie semantică* (Guilbert 1975: 40-42; Gaudin, Guespin 2000: 251).

[7] Pentru importanţa pragmaticii în terminologia „externă” (T_2), vezi – între alţii – Bidu-Vrănceanu (2010: 26).

[8] Cf. Bidu-Vrănceanu (2007: 155−162).

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

de a se îmbrăca (*emo-style*) şi machia (*emo make-up*)[1], chiar comportamentul respectiv (*emo-acting*) şi profilul psihologic[2].

În limba română, termenul a devenit cunoscut relativ recent (în ultimii 2-3 ani), prin intermediul enciclopediilor on line, al site-urilor, blogurilor[3] şi, în mai mică măsură, prin mass-mass-media.

Dincolo de motivaţiile extralingvistice (socioculturale, istorice etc.)[4], difuzarea acestui termen specializat în limbajul curent şi, îndeosebi, în registrul familiar-argotic al tinerilor, se explică prin proliferarea în limba actuală a formelor trunchiate prin apocopă (suprimarea părţii finale a unor cuvinte, de regulă, substantive simple sau compuse cu prefixoide, precum şi adjective)[5]. Procedeul – semnalat de Iorgu Iordan în perioada interbelică sub forma unor preluări din franceză (*cinema, metrou, meteo, taxi*)[6] – a câştigat rapid teren prin împrumuturi (mai ales din franceză, unde este foarte productiv[7], dar şi din engleză), la care s-au adăugat şi abrevieri apărute pe teren românesc (îndeosebi în limbajul familiar, colocvial sau în argou)[8]. Din limba vorbită, termenii trunchiaţi pătrund în varianta scrisă, îndeosebi în discursul publicistic, în contextul transgresării tot mai frecvente şi extinse a graniţei dintre registrul literar (*high*) şi cel familiar/argotic (*low*)[9].

EMO se înscrie astfel într-o serie de forme trunchiate, cu finală vocalică, provenite din suprimarea părţii finale a unor substantive neanalizabile, precum *antitero(rist), expo(ziţie), info(rmaţie), meteo(rologie), promo(ţie)*[10].

Statutul ambiguu al morfemului ***EMO*** în româna actuală poate fi observat la nivel **fonetic**, **morfosintactic, semantic** şi **pragmastilistic**.

4.1. Pronunţarea conform limbii-sursă se păstrează în cazul compuselor împrumutate ca atare din engleză:

> „O zi din viaţa unui *emokid*"; „Au venit *emokids*" (CG, 16/2008, p. 58); „Seria [de benzi desenate] «*EmoBoy*» urmărea viaţa unui erou atât de priceput la a-şi dramatiza propria viaţă încât a ajuns să deţină emoputeri" (C, 9.12.08, p. 24).

---

[1] „Se îmbracă ciudat. Îşi acoperă jumătate din chip cu coafuri avangardiste. Îşi pun cercei în buze şi sprâncene şi poartă podoabe sub formă de schelete şi zeci de brăţări" („Ring", [f.d.], 2008). Potrivit dicţionarului englez *The Urban Dictionary*, *emo kids* sunt cei care se îmbracă exclusiv în negru, sunt teribilişti şi îşi pictează unghiile în negru.

[2] „Recent, trendul *emo* este asociat cu un stereotip ce constă în a fi emoţional, sensibil, timid, introvertit, anxios" (Wikipedia).

[3] Dat fiind numărul important de postări pe internet în care apare ***EMO***, pentru a evita încărcarea textului, nu vom indica de fiecare dată sursa, limitându-ne la precizarea izvoarelor din mass-media.

[4] Guiraud (1966: 65−66) menţionează trei cauze extralingvistice ale deplasărilor de sens: schimbarea naturii referentului; mai buna cunoaştere a acestuia; modificarea atitudinii vorbitorilor în raport cu referentul. Vezi şi distincţia între *referinţa actuală* şi *referinţa virtuală*, la Baylon, Mignot (2000: 33).

[5] Pentru diverse aspecte ale trunchierii din româna contemporană, vezi ELR: 589; Carabulea (1983); Hristea (1997); Stoichiţoiu Ichim (2001: 37−41; 2006a: 304−306).

[6] *Apud* Stoichiţoiu Ichim (2001: 37).

[7] Vezi, între alţii, Pruvost, Sablayrolles (2003: 29,14) şi Maamri (2006).

[8] Pentru exemple, vezi DCR_2 şi lucrările menţionate în nota anterioară.

[9] Guţu Romalo (2005: 244).

[10] Numeroase alte forme trunchiate care s-au impus în limbajul standard ca adjective (şi, în mai mică măsură, ca substantive) au fost „decupate" din (re)compuse de tip „clasic" sau „modern": *afro, audio, auto, bio, disco, eco, etno, foto, hidro, macro, maxi, melo, micro, mini, moto, porno, radio, retro, tehno, tele, vice* (vezi Avram 1997: 33; Gaudin, Guespin 2000: 287-290; Radimsky 2004; Stoichiţoiu Ichim 2006b; 2006c).

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

Utilizat ca morfem independent, ***EMO*** înregistrează o variantă de pronunţare englezească (percepută ca un „cultism" fonetic) şi o variantă românească, aflată în certă extindere pe măsură ce procesul determinologizării avansează, permiţând o apropiere (de tipul etimologiei populare) între engl. ***EMO*** şi familia lexicală – în sens larg – care include termenii *emoţie, a emoţiona, emoţional, emotiv*.

4.2. Sub **aspect morfosintactic, *EMO*** este slab productiv ca **morfem legat** (cu valoare funcţională de prefixoid). *Emobac, emoblog, emoglume, EMOmania, emo-tunsori*[1]sunt *tunsori*[1]sunt câteva exemple înregistrate pe diverse site-uri şi bloguri (la care se adaugă creaţii gazetăreşti ocazionale discutate *infra*, sub **4.4.**). Se remarcă, în schimb, marea disponibilitate a românei actuale de a calchia compuse „savante" englezeşti prin sintagme în care ***EMO*** este utilizat ca **adjectiv invariabil postpus**: „copii *emo*" (Ga, 14.05.08, p. 12), după engl. *emokids*; „băiat *emo*" („Identity Communication", 5/2009), după engl. *EmoBoy* (titlul unei serii satirice de benzi desenate); „fată *emo*", după engl. *EmoGirl* (jocuri online); „stilul *emo*", după engl. *emo-style*; „poze *emo*", după engl. *emo-pictures* etc.

Adjectivul *EMO* este asociat unor substantive româneşti cu trăsăturile /+Animat/şi/+Uman/: „Psihologii consideră că părinţii şi profesorii sunt direct responsabili de felul în care evoluează aceşti copii *emo*" (Ga, 14.05.08, p. 2); „Generaţia *emo* are lipici la Hollywood" (C, 9.12.08, p. 24).

Mai frecvent însă, adjectivul determină substantive /-Animat/, actualizându-şi sensuri specializate din domeniul muzical:

> „La trendul «english» se adaugă trendul «*emo*», cel puţin la preselecţia nr. 1 [pentru festivalul Eurovision]"; „Sunt numai piese *emo*" (JN, 19.01.09, p. 14); „muzică *emo*"; „formaţii *emo*" sau din modă: „Într-o combinaţie de trash cu pietre semi-preţioase, cerceii *emo* accesorizează orice ţinută, dându-i o notă glam" (CG, 16/2008, p. 5); „frizuri *emo*"; „rechizite *emo* pentru noul an şcolar"; „felicitări *emo*".

Ocazional, valoarea adjectivală din context permite exprimarea categoriei comparaţiei: „La *cât de emo* e trendul preselecţiei naţionale [pentru Eurovision], parcă nu mai contează atât de mult cine va urca în trenul pentru Moscova" (JN, 29.01.09, p. 14).

Prin **conversiune**[2], ***EMO*** este utilizat ca **substantiv invariabil** (sub aspectul genului, al numărului şi al flexiunii cauzale), cu două sensuri denotative:

– ***EMO***$_1$ (scris, ocazional, cu iniţială majusculă) desemnează fenomenul cultural, o modă sau un tip de comportament:

> „Apropo de *Emo* e nevoie să precizăm că acest gen de cultură este perceput ca o sectă de copii mai «sensibili» cu gânduri sinucigaşe"; „Acum *Emo* nu mai este un curent sau o cultură, este o modă" (JN, 29.01.09, p. 14); „«*Emo*» este o formă de exprimare a rebeliunii faţă de părinţi".

– ***EMO***$_2$ – ca substantiv aparţinând genului comun (cu o formă unică pentru masculin/feminin), şi invariabil în funcţie de număr – este utilizat cu referire la adepţii curentului respectiv:

[1] Toate citările respectă grafia surselor.

[2] Vezi capitolul „Vechi şi nou în domeniul conversiunii" (în special, p. 304−306), în Stoichiţoiu Stoichiţoiu Ichim (2006a).

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

„Trauma unui *emo*" (Ant3 – 11.10.09); „Adolescenţi şi tineri transformaţi pentru o seară în *emo*, cu machiaj negru pe la ochi, ten palid şi un aer lugubru, cu toţii celebrează în stil românesc sărbătoarea de import a Hallowen-ului" (AM, 26.10.08, p. 8); „Keffiyeh este eşarfa tradiţională arabă […]. În România, a fost adoptată de toată lumea, de la *emo* la rockeri […]" („Ambition", februarie 2010, p. 36); „*Emo*, generaţia copiilor deprimaţi" (EZ, 20.10.07, p. 3); „Bancuri cu *emo*"; „Zece *emo* care bocesc deodată"; „Cum se îmbracă *emo*"; „Jocuri frecventate de *emo*"; „prietenii unui *emo*"; „tendinţele de suicid ale *emo*".

4.3. Examinarea **comportamentului semantic** al morfemului ***EMO*** în (con)texte de largă circulaţie (din mass-media şi din limba comună) evidenţiază o **polisemie complexă** şi **dinamică**, atât *internă*, cât şi *externă*[1], care poate conduce la ambiguitate prin interpretări subiective.

Polisemia internă se manifestă prin deplasări semantice şi contextuale generatoare de noi sensuri, care păstrează legătura cu denotaţia şi aparţin aceluiaşi domeniu referenţial. Această dinamică semantică, determinată extralingvistic (prin evoluţii în plan sociocultural, artistic, psihologic), a fost semnalată atât de lingvişti (1), cât şi de publicişti (2):

(1) „Mai frecvent în limbajul tinerilor, cuvântul [***EMO***] desemnează un stil muzical şi – ca în multe alte cazuri – un stil vestimentar şi chiar de comportament asociat cu preferinţe muzicale" (Zafiu 2008: 15).

(2) „*Emo* a devenit între timp un curent vestimentar şi muzical ce caracterizează indivizii extrem de sensibili şi anxioşi" (C, 9.12.08, p. 24).

Polisemia externă este rezultatul pătrunderii morfemului ***EMO*** în limbajul curent, unde valorile sale denotative (derivate din sensul specializat) s-au „diluat" progresiv pe măsură ce a devenit un termen „la modă", preluat mimetic, cu o semnificaţie mai mult sau mai puţin difuză. Sunt relevante în acest sens două postări de pe site-uri dedicate termenului ***EMO*** şi un citat din presa de largă circulaţie:

„Părerea mea este că mulţi copii de 13-14 ani zic că sunt *emo* pentru că ei cred că aşa e la modă, din cauza importanţei care s-a dat în ultimul timp acestui stil. Mulţi însă nu înţeleg despre ce e vorba şi nici nu se identifică cu ceea ce fac sau cu ceea ce discută".

– „Psihologul clujean Daniel David, şeful Catedrei de Psihologie Clinică şi Psihoterapie a Universităţii «Babeş-Bolyai» consideră că stilul «*emo*» este un nume modern a ceea ce se cheamă «criză de adolescenţă» […] «*Emo*» este o formă de exprimare a rebeliunii faţă de părinţi".

– „Apropo de *Emo* e nevoie să precizăm că acest gen de cultură este perceput ca o sectă de copii mai «sensibili» cu gânduri sinucigaşe! […]. Acum *Emo* nu mai este un curent sau o cultură, este o modă" (JN, 29.01.09, p. 14).

4.4. Extinderea semnificaţiei lui ***EMO*** sub impactul cuvintelor din familia rom. *emoţie*[2] a fost dublată de impunerea unor **valori conotative, ironic – depreciative**, condiţionate pragmastilistic. De regulă, acestea sugerează instabilitatea emoţională, comportamentul depresiv-anxios, exacerbarea emoţiilor negative şi a înclinaţiei spre autovictimizare.

[1] Pentru distincţia dintre cele două concepte, vezi Bidu-Vrănceanu (2007: 112−119).

[2] Zafiu (2008: 15) vorbeşte, în acest sens, de o „remotivare etimologică", asociată extinderii semantice.

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

Ilustrăm aceste evoluţii semantice prin trei compuse *ad-hoc* în care ***EMO*** figurează ca prefixoid (morfem dependent): *Emovision*, *emopolitică*, *emoactivist* (*politic*). Deloc întâmplător, cele trei formaţii lexicale cu statut de *hapax legomenon* apar în titlurile unor articole cu caracter critic, polemic sau satiric, fiind motivate atât de „funcţia de apel", cât şi de „funcţia argumentativă"[1] a neologismului din presă.

În primul caz, *Emovision* (creat prin analogie cu numele binecunoscutului festival european de muzică uşoară) apare în titlul unui reportaj („*Emovision*, nu Eurovision!", JN, 29.01.09, p. 14) referitor la selecţia melodiei ce va reprezenta România la festivalul respectiv. Conotaţia ironică a compusului vizează „moda *emo*", dominantă atât în plan muzical („Să se facă din nou o preselecţie, să avem şi noi din ce să alegem. Sunt numai piese *emo*!"), cât şi în stilul de vestimentaţie şi machiaj („A fost o adevărată «arlechinadă *emo*», dacă ne e permisă această sintagmă: urechi de pisică şi lacrimi pictate pe obraz […], îngeri în blugi, vânătăi şi cearcăne de nesomn etc.").

Ca titlu de editorial, compusul *Emopolitica* îşi actualizează conotaţiile ironic-depreciative în cadrul unui paralelism explicit între tinerii din generaţia *emo* şi clasa politică actuală, subliniindu-se ca trăsături comune incapacitatea de comunicare şi izolarea de lumea reală:

> „Sunt ciudaţi şi îşi construiesc lumea lor. Sunt lângă noi şi nu-i vedem. Se înstrăinează de restul şi îşi au propria comunitate. E generaţia *emopolitică*.
>
> Spre deosebire de tinerii din generaţia *emo*, care au sentimente foarte puternice, politicienii din generaţia *emo* n-au nici un sentiment […]. Din când în când, *emopoliticii* ar trebui să se uite pe fereastră şi să comunice cu cei de jos. Abia atunci se vede că, de fapt, sunt rupţi de realitate şi vin din lumea lor" (C, 13.05.08, p. 17).

În titlul unui alt editorial cu caracter critic şi satiric, privind implicarea artiştilor în campaniile electorale („*Emoactiviştii* politici" – G, 19.09.08, p.1), ***EMO*** îşi actualizează sensul etimologic (primar) „relativ la emoţii". Conotaţia peiorativă se explică în plan sintagmatic prin incompatibilitatea semantică şi de registru stilistic dintre *(emo)ţie* pe de o parte şi *activist politic*, pe de altă parte:

> „Partidele de azi mizează pe emoţie, pe capacitatea vedetei de a stimula cu vocea sau cu sânii simţămintele omeneşti […]. Îşi creează, astfel – pe lângă showmanii politici […] – o unealtă nouă, *emoactiviştii*, care să lupte cu mijloace sentimentale împotriva indiferenţei electorale"[2].

Ambiguitatea funcţională (adjectiv/nume), invariabilitatea, corpul fonetic extrem de redus şi „fluiditatea" semantică pot explica apariţia – în limba vorbită – a numelui de agent *emoist*. Format cu sufixul neologic internaţional *-ist*, deosebit de productiv pe teren românesc datorită capacităţii sale de a se ataşa la o mare varietate de cuvinte-bază[3], *emoist* se înscrie în seria derivatelor create prin analogie de la numele – româneşti sau străine – ale unor genuri ori curente muzicale[4], desemnând, în tonalitate familiară, un „fan" al stilului muzical sau vestimentar *emo*:

---

[1] Cu privire la cele două funcţii ale neologismelor, vezi Pruvost; Sablayrolles (2003: 79−81).

[2] Pentru alte exemple de utilizări ironice ale morfemului ***EMO*** în limbajul presei sportive şi al politicii, vezi Zafiu (2008: 15).

[3] Cf. Stoichiţoiu Ichim (2001: 20−21); (2006a: 210−216).

[4] Cf. *folkist, punkist, manelist* etc.

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

„Maneliştii vor pieri pe limba lor, visând la preamărire ca Guţă, *emoiştii* vor umple cimitirele şi uite aşa societatea românească ratează vreo două-trei generaţii" (rubrica *Opiniile cititorilor*, în JN, 8.10.08, p. 4); „Ce trebuie să conţină garderoba unui *emoist*?" (limbă vorbită – emisiune TV); „Rockerii nu au nici o legătură cu *emoiştii*" (www.emoişti.info)

Femininul *emoistă* este atestat pe site-uri ca echivalent familiar–ironic pentru engl. *Emo-girl* (Emo-kids.ro).

5. ***ETNO*** – (fr. *ethn/o/-*, cf. gr. *ethnos*) este înregistrat în dicţionarele româneşti exclusiv ca element de compunere savantă cu sensurile „popor, comunitate etnică, rasă" (MDN: 333), respectiv „(referitor la) popor, etnic; (referitor la) rasă" (NDU: 503). Compusele substantivale şi adjectivale în care figurează prefixoidul în discuţie sunt, în totalitate, termeni de specialitate: (a) împrumutaţi ca atare, neanalizabili în română (*etnocid* < fr. *ethnocide*; *etnocraţie* < fr. *ethnocraţie*; *etnograf* < fr. *ethnographe*); (b) calchiaţi după franceză şi, mult mai rar, după engleză (*etnocentrism* – cf. fr. *ethnocentrisme*, engl. *ethnocentrism*; *etnocultură* < fr. *ethnoculture*; *etnolingvistic*, cf. fr. *ethnolinguistique*); (c) creaţi pe teren românesc (*etnocivilizaţie; etnocoregrafie; etnosemiotică* etc.).

Extinderea utilizării formantului ***ETNO*** dincolo de graniţa limbajelor de strictă specialitate, în direcţia limbii comune şi a limbajului mass-media a avut drept consecinţă impunerea în uzul curent a **două noi sensuri**, individualizate prin grade diferite de determinologizare şi de condiţionare pragmastilistică[1]. Le vom desemna în continuare prin $\boldsymbol{ETNO}_1$ şi $\boldsymbol{ETNO}_2$ pentru a evidenţia că avem de a face cu **doi formanţi omonimi**, ultimul fiind o inovaţie insolită a românei actuale.

De reţinut că niciuna dintre aceste noi valori nu apare consemnată în dicţionarele româneşti (MDN, NDU, DCR_2), deşi actualizarea lor – prin intermediul morfemelor libere şi/sau legate – poate genera ambiguitate la nivelul vorbitorilor nespecialişti[2].

5.1. Detaşat din compuse savante analizabile (precum *etnofolcloric* sau *etnografic*), $\boldsymbol{ETNO}_1$ este utilizat în texte cu specializare medie (din domeniul artistic şi al vestimentaţiei) ca **formant antepus**, dar, mai ales, ca **adjectiv invariabil postpus** sau, prin conversiune, ca **substantiv**. Extinderile contextual-semantice înregistrate de $\boldsymbol{ETNO}_1$ ca prefixoid „modern"[3] în raport cu sensul etimologic („clasic") pun în evidenţă mecanismele semantice ale **polisemiei externe**. „Diluţia" sensului specializat/etimologic este minimă în acest caz, dată fiind conservarea „nucleului dur" al semnificaţiei, demonstrată de sinonimia referenţială cu adjectivul *etnic* („Stil *etnic* – stil care preia elemente din costumele tradiţionale ale diferitelor popoare" – DB: 66; „Curentul *Etnic* Look" – DB: 199).

Dintre formaţiile compuse cu prefixoidul în discuţie pot fi citate cele din următoarele contexte: „*Etno* TV" [canal de televiziune dedicat muzicii populare]; „Festivalul Eco-*Etno*-Folk Film" (ReTV, 1.09.05); „Surse *etno-folclorice*"; „amestec de *etno-folk*" [în domeniul stilurilor vestimentare] (DB: 72, 77).

Ca **morfem liber în poziţie adjectivală**, $\boldsymbol{ETNO}_1$ apare în sintagme recurente din domeniul modei („formulă vestimentară de inspiraţie *etno*" – DB: 201) sau al muzicii moderne

[1] Pentru dinamica semantică a afixoidelor, vezi Dimitrescu (1995: 174-184); (2002); Avram (1997); (2000); Stoichiţoiu Ichim (2006b); (2008).

[2] Cf. Avram (1997: 32).

[3] Distincţia dintre sensurile „clasice" şi cele „moderne" ale afixoidelor teoretizată de lexicologii francezi (Gaudin, Guespin 2000: 290) a fost preluată în analizele consacrate neoconfixelor de sens din italiană (Radimsky 2004) şi română (Stoichiţoiu Ichim 2006b).

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

cu tentă folclorică („Rocsana Marcu nu a renunţat la cariera muzicală. Nici la stilul *etno*" – Tele G, 6/2005, p. 4).

Substantivizat, ***ETNO***$_1$ actualizează sensul referitor la vestimentaţia de inspiraţie populară: „Liza Panait a surprins prin reîntoarcerea la stilul [vestimentar] care a consacrat-o: *etno* cu puternice influenţe populare româneşti" (RL-TL, 18/2005, p. 42); „haine aparţinând altor stiluri decât cel *etno*" (DB: 100).

5.2. ***ETNO$_2$*** este atestat exclusiv ca **morfem legat (prefixoid)** în cadrul compusului de tip adjectival *etnobotanic(e).*

Caracterizat printr-o creştere sensibilă şi rapidă a frecvenţei de utilizare în limbajul comercial, în limba vorbită cu coloratură familiar - argotică[1] şi în presa de largă circulaţie, respectivul compus desemnează în mod criptic (netransparent) „plante cu efect halucinogen sau euforic", asimilate drogurilor „legale" sau „uşoare"[2].

5.2.1. Acest nou sens al compusului *etnobotanic(e)* – absent din dicţionarele româneşti (MDN; NDU, DCR$_2$) şi străine (PR; OALD) consultate – este rezultatul unei „**manipulări a semnificaţiei**"[3] formantului omonim ***ETNO$_1$*** (se ştie că, în terminologia „internă", a specialiştilor, adjectivul *etnobotanic* şi substantivul *etnobotanică* se referă la denumirile populare ale plantelor dintr-un anumit spaţiu etnic – cf. NDU: 503)[4].

„Manipularea semnificaţiei" – din raţiuni legate de marketing[5] şi de eludarea legislaţiei referitoare la droguri – este sesizată atât în mass-media[6], cât şi în comentarii postate pe forumuri[7], care evidenţiază ambiguizarea deliberată a termenului respectiv.

„Diluţia" în grad maxim a sensului specializat (din T$_1$) al compusului *etnobotanic(e)* – care corespunde fenomenului de **banalizare**[1] a termenilor – este evidenţiată de caracterul

---

[1] Reamintim că, în argoul diverselor limbi, prin sinedoca „generalul pentru particular", drogurile canabis şi marijuana sunt desemnate eufemistic prin hiperonimul *iarbă* (vezi George Volceanov, *Dicţionar de argou al limbii române*, Bucureşti, Editura Niculescu, 2006, p. 126); cf. fr. *herbe*, cu sensul „plante hallucinogène" în limbajul familiar (PR: 1258) şi engl. *grass*, cu sensul argotic „marijuana" (OALD: 651).

[2] Aceeaşi intenţie criptic-eufemistică se observă în denumirile „hibride" (anglo-româneşti) ale magazinelor care comercializează asemenea produse: *Smart-shop etnobotanic, SpiceShop Etnobotanic, Herbal Shop, Magazin etnobotanic de tip smoke-shop* etc.

[3] Conceptul, preluat de la Mortureux (1997: 55-56), poate fi abordat din perspectiva relaţiei dinamice dintre sistem şi uz. Vezi, în acest sens, Guilbert (1975: 72): «L'effet de sens d'un locuteur dans une circonstance donnée, peut ensuite devenir sens nouveau, s'il est repris d'une manière permanente». Baylon, Mignot (2000: 36) operează cu distincţia «le sens en langue» vs. «le sens en emploi» («effets de sens», «sens en discours», «sens actuel», «sens textuel», «sens contextuel»).

[4] Pentru acest sens, vezi www.etnoplant.ro: „Acest site este dedicat în întregime plantelor *etnobotanice* rare. Noi ne adresăm în special acelor colecţionari privaţi pasionaţi de plantele *etnobotanice*".

[5] Referindu-se la strategiile de numire a noilor produse, Pruvost; Sablayrolles (2003: 82) vorbesc despre aşa-numitele «néologismes 'commerciaux' dont les sonorités puissent paraître attrayantes et évocatrices».

[6] „Ierburile pentru vise sunt la mare căutare în rândul adolescenţilor. Pe ambalajul lor este menţionat faptul că sunt destinate studiului etnobotanic, însă, în realitate, toată lumea ştie că aceste ierburi se fumează" (A, 13.02.10, p. 6).

[7] „Mă surprinde denumirea bizară: «etnobotanice»?! Nu ştiu ce poate însemna aşa că apelez la dicţionar: *etnobotanică* = 1**. s.f. Studiu al denumirilor populare ale plantelor** (…). Nu voi comenta acum prescriptivist despre corectitudinea lingvistică. Mă uimeşte uşurinţa cu care un cuvânt complet «neutru» poate căpăta sensuri bizare în vorbirea populară, prin simpla utilizare excesivă făcută de un marketing dubios şi o presă imbecilă. Ce legătură are surogatul de drog cu studiul denumirilor populare ale plantelor, zău că nu pot să-mi dau seama."

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

pleonastic al sintagmei *plante etnobotanice*, impusă ca atare în terminologia „externă" (T_2) difuzată prin internet[2] şi prin mass-media:

> „În România sunt peste 500000 de consumatori de *plante etnobotanice*"; „Decesul unui tânăr consumator de *plante etnobotanice*"; „Gălăţeanul care a adus *plantele etnobotanice* în România nu-şi face probleme pentru soarta afacerii sale" (A, 6.02.10, p. 5); „Interdicţia privind comercializarea *plantelor etnobotanice* a intrat în vigoare ieri prin publicarea în Monitorul Oficial" (www.gandul/info, 15.02.10).

5.2.2. Un al doilea argument care probează „manipularea" semantică generatoare de ambiguitate în cazul compusului analizat aici (şi, implicit, în cazul prefixoidului ***ETNO₂***) este oferit de existenţa, în paralel, **a două paradigme de (cvasi)sinonime** cu funcţie explicativă[3], diferenţiate din punct de vedere pragmatic (funcţional) prin statutul social şi intenţiile comunicative ale locutorilor, precum şi prin condiţiile de uzaj (registrul stilistic).

(a) Prima paradigmă – pe care o considerăm relevantă pentru **discursul de popularizare/vulgarizare** de tip informal (limbă vorbită, forumuri de discuţii, bloguri etc.) sau semi-formal (presa de largă circulaţie) vehiculează o gamă largă de **(cvasi)sinonime referenţiale**, aparţinând terminologiei „externe". Această relaţie de echivalenţă (aproximativă) se exprimă prin:

• **parafraze explicative** de tip asociativ şi, mai rar, de tip substitutiv:

> „magazinele etnobotanice, *adică magazinele care vând substituenţi de cannabis sau alte halucinogene*" (www.arhiblog.ro); „plante etnobotanice, *alternative legale pentru droguri*" (www.citynews.ro); „aşa-numitele «*droguri legale*»" (A, 6.02.10, p. 5); „droguri *bio*" (G, 15.02.10, p. 10).

Se observă că prezenţa **anglicismelor** în componenţa acestor parafraze sinonimice reprezintă o altă modalitate de „manipulare a semnificaţiei" prin utilizarea unor (cvasi)sinonime cu funcţie eufemistică, lipsite de transparenţă pentru masa vorbitorilor: „produse de tip «*spice*»" (A, 6.02.10, p. 5); „plante etnobotanice cu caracter de *aromatherapy*" (jobs, bizoo.ro/locuri de muncă); „magazin etnobotanic de tip *smoke-shop*" (www.realitatea.net)[4].

• **sinonime lexicale aproximative (cvasisinonime),** neutre din punct de vedere stilistic, având statut de **hiperonime**[5]: „*produse* etno-botanice"; „*ierburi* etnobotanice"; (A,

---

[1] Pentru descrierea mecanismelor semantice ale *banalizării*, vezi Bidu-Vrănceanu, (2007: 157−161).

[2] Vezi, în acest sens, numeroasele anunţuri publicitare de pe internet („Angajăm vânzătoare pentru magazin de *plante etnobotanice*" – www.folderjobs.ro/companie/5675; „Vindem *plante etnobotanice*" – www.arhiblog.ro) şi postări pe forumuri („Discuţii libere despre droguri naturale, *plante etnobotanice*, schimb de informaţii precum şi alte chestii tari" – etnoplant.shop-forum.net).

[3] Pentru o analiză detaliată a principalelor mijloace lingvistice de explicitare (*vulgarizare*) a termenilor ştiinţifici (parafraza, sinonimia, hiponimia, metaforizarea), vezi Bidu-Vrănceanu (2007: 165−176).

[4] O motivaţie similară stă la baza utilizării sintagmei englezeşti *weed shop* ca sinonim pentru *magazin de plante etnobotanice* (engl. *weed* „buruiană" are în limbajul informal sensul „canabis" – cf. OALD: 1668): „halucinogene cumpărate din controversatele *weed shop-uri*" (G, 15.02.10, p. 7).

[5] Cf. Bidu-Vrănceanu (2007: 173): „Sunt convingătoare exemple când termeni ştiinţifici mai bine cunoscuţi, cu statut de *hiperonim* înlocuiesc în limbajul profanilor *hiponime* mult mai specializate sau mai puţin accesibile".

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

6.02.10, p. 5); „*prafuri* legale" (A, 13.02.10, p. 6); „aşa-numitele «droguri ilegale»" (A, 6.02.10, p.1);

(b) a doua paradigmă include o serie de **sinonime specializate**, aparţinând terminologiei „interne" (medicală, farmaceutică), utilizate într-un text legislativ[1] şi în texte publicistice de popularizare, cu finalitate informativă: „substanţe şi preparate *stupefiante* şi *psihotrope*"; „plante şi substanţe *halucinogene*/cu proprietăţi *psihoactive*" (www.ecz.ro, 10.02.2010); „produse etnobotanice din plante sau combinaţii de plante cu efect *halucinogen* sau *euforic*" (A, 6.02.2010).

5.2.3. Din categoria formaţiilor jurnalistice insolite reţinem numele de agent *etnobotanist* (sinonim familiar conotat peiorativ pentru „patron al unui magazin de produse etnobotanice" – A, 13.02.10, p. 6) şi compusul *etno-botanic(i),* utilizat ca determinant al substantivului *politicieni* în titlul unui editorial cu caracter critic şi polemic („Politicieni *etno-botanici*", G, 15.02.10, p. 10). În ambele cazuri „senzaţia bizară" produsă receptorului şi expresivitatea contextuală nu se explică prin încălcarea unei reguli de bună formare existente în limbă, ci prin trangresarea condiţiilor de aplicabilitate a regulilor respective[2]. În plus, titlul editorialului citat exploatează ambiguitatea morfemului ***ETNO***[3], care permite jocul de cuvinte cu coloratură ironică la adresa politicienilor care fac „declaraţii halucinante" sau populiste: „Ca să spui aşa ceva chiar trebuie să fii drogat. Ori cu substanţe *etno*-botanice, ori cu politică *etno*").

6. Deşi caracterul recent al faptelor de limbă discutate nu permite previziuni asupra evoluţiei ulterioare a celor două morfeme, considerăm că analiza pe care le-am consacrat-o aici aduce în prim-plan implicarea factorului social în dinamica lexicului şi demonstrează capacitatea românei actuale de a asimila formanţi şi procedee internaţionale de îmbogăţire a vocabularului.

SIGLE ŞI ABREVIERI

A – „Adevărul"; **AM** – „Adevărul. Magazin de duminică"; **Ant3** – canalul de televiziune „Antena 3"; **C** – „Cotidianul"; **CG** – „Cool Girl"; **DB** – Doina Berchină, *Moda pe înţelesul tuturor*, Bucureşti, Paideia, 1999; DCR_2 – Florica Dimitrescu, *Dicţionar de cuvinte recente*, Bucureşti, Logos, 1997; **DEX** – *Dicţionarul explicativ al limbii române*, Bucureşti, Univers Enciclopedic, 1996; **DSL** – Angela Bidu-Vrănceanu; Cristina Călăraşu; Liliana Ionescu-Ruxăndoiu; Mihaela Mancaş; Gabriela Pană Dindelegan, *Dicţionar de ştiinţe ale limbii*, Bucureşti, Nemira 2001; **EZ** – „Evenimentul zilei"; **G** – „Gândul"; **Ga** – „Gardianul"; **JN** – „Jurnalul naţional"; **MDN** – Florica Marcu, *Marele dicţionar de neologisme*, Bucureşti, Saeculum, I.O., 2002; **NDU** – Ioana Oprea, Carmen Gabriela Pamfil, Rodica Radu, Victoria Zăstroiu, *Noul dicţionar universal al limbii române*, ediţia a treia, Bucureşti – Chişinău, Litera Internaţional, 2009; **OALD** – A.S. Hornby, *Oxford Advanced Learner's Dictionary of Current English* seventh edition, Oxford, Oxford University Press, 2005; **PR** – *Le Nouveau Petit Robert. Dictionnaire alphabétique et analogique de la langue française* (sous la direction de Josette Rey-Debove, Alain Rey), Paris, Dictionnaires Le Robert; **ReTV** – canalul de televiziune „Realitatea TV"; **RL–TL** – „România liberă" – supliment „Timpul liber"; **TeleG** – „Telegândul" (supliment TV).

[1] „Ordonanţa de urgenţă pentru completarea Legii nr. 143/2000 privind prevenirea şi combaterea consumului ilicit de droguri şi a Legii nr. 339/2005 privind regimul juridic al plantelor, substanţelor şi preparatelor stupefiante şi psihotrope elaborată de către Ministerul Sănătăţii" (10.02.2010).

[2] După Cabré, Freixa, Solé (2008: 127), în asemenea cazuri, se poate vorbi despre „transgresarea literalităţii unei reguli".

[3] Vezi supra (5.1 şi 5.2) discuţia despre omonimele ***ETNO₁*** şi ***ETNO₂***.

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

BIBLIOGRAFIE

Avram, Mioara, 1997, „Compuse de tip tematic în presa actuală", *Studia Universitas Babeş-Bolyai. Philologia*, XLII, nr. 4, p. 25−36.

Avram, Mioara, 2000, „Rom. *-cid*: un formant polisemantic sau doi formanţi omonimi?", *Limba română*, XLIX, 1, p. 31−38.

Baylon, Christian; Mignot, Xavier, 2000, *Initiation à la sémantique du langage*, Paris, Nathan.

Bidu-Vrănceanu, Angela, 2007, *Lexicul specializat în mişcare. De la dicţionare la texte*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti.

Bidu-Vrănceanu, Angela (coord.), 2010, *Terminologie şi terminologii*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti.

Bidu-Vrănceanu, Angela, 2010, „Terminologia – consideraţii generale", în Bidu-Vrănceanu (coord.) 2010: 11−30.

Cabré, Maria Teresa, Judit Freixa, Elisabet Solé (eds.), 2008a, *Lèxic i neologia*, 2a ed., Barcelona, Institut Universitari di Lingüistica Aplicada, Universitat Pompeu Fabra.

Cabré, Maria Teresa, Judit Freixa, Elisabet Solé, 2008b, „À la limite des mots construits possibles", în *Cabré, Freixa, Solé* (eds.) 2008a, p. 117-134.

Carabulea, Elena, 1983, „Aspecte ale trunchierii cuvintelor în limba română", *Studii şi cercetări lingvistice*, XXXIV, nr. 6, p. 517-523.

Dimitrescu, Florica, 1995, *Dinamica lexicului românesc: ieri şi azi*, Cluj-Napoca/Bucureşti, Clusium/Logos.

Dimitrescu, Florica, 2002, „*EURO*-. Portret neterminat al prefixoidului *euro*-", în Pană Dindelegan (coord.) 2002: 117−130.

Freixa, Judit, 2008, „La dimensió social de la neologia", în Cabré, Freixa, Solé (eds.) 2008a: 67−76.

Gaudin, François, 2003, *Socioterminologie: une approche sociolinguistique de la terminologie*, Bruxelles, De Boeck. Duculot.

Gaudin, François; Guespin, Louis, 2000, *Initiation à la lexicologie française. De la néologie aux dictionnaires*, Bruxelles, De Boeck. Duculot.

Guilbert, Louis, 1975, *La créativité lexicale*, Paris, Larousse.

Guiraud, Pierre, 1966, *La sémantique*, Paris, Presses Universitaires de France.

Guţu Romalo, Valeria, 2005, *Aspecte ale evoluţiei limbii române*, Bucureşti, Humanitas.

Hristea, Theodor 1977, „Trunchierea cuvintelor şi fenomenele înrudite", *Limba şi literatura română*, XXVI, 1, p. 13−17.

Maamri, Mohamed, 2006, „La troncation: processus de formation des mots et d'économie lexicale", în López Diaz, Montserrat; Maria Montes López (éds.), *Perspectives fonctionnelles: emprunts, économie et variation dans les langues*, Lugo, Axac, p. 229−232.

Mortureux, Marie-Françoise, 1997, *La lexicologie entre langue et discours*, Paris, SEDES.

Pană Dindelegan, Gabriela (coord.), 2002, *Actele colocviului Catedrei de limba română (22-23 noiembrie 2001). Perspective actuale în studiul limbii române*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti.

Pană Dindelegan, Gabriela (coord.), 2006, *Limba română – aspecte sincronice şi diacronice*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti.

Pešek, Andřej (éd.), 2004, *Langue et société. Dynamique des usages*, „Opera Romanica, 5. Česke Budějovice, Editio Universitatis Bohemiae Meridionalis".

Pruvost, Jean; Sablayrolles, Jean-François, 2003, *Les néologismes*, Paris, PUF.

Radimský, Jan, 2004, „Les nouveaux confixes en italien contemporain ", în Pešek (éd.) 2004: 151−157.

Stoichiţoiu Ichim, Adriana, 2001, *Vocabularul limbii române actuale. Dinamică, influenţe, creativitate*, Bucureşti, ALL.

Stoichiţoiu Ichim, Adriana, 2006a, *Creativitate lexicală în româna actuală*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti.

Stoichiţoiu Ichim, Adriana, 2006b, „Neoconfixarea în româna actuală", în Pană Dindelegan (coord.) 2006: 312−327.

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)

Stoichiţoiu Ichim, Adriana, 2008, „Observaţii privind semantismul afixoidelor în româna actuală”, *Studii şi cercetări lingvistice*, LIX, 1, p. 237−250.
Zafiu, Rodica, 2008, „EMO”, *România literară*, 25, p. 15.

***Deux morphèmes lexicaux au statut ambigu en roumain contemporain:* emo, etno**

Notre travail s’est donné pour objectif de présenter quelques aspects de la «migration» des morphèmes spécialisés ***EMO*** et ***ETNO*** vers le lexique commun. Nous nous sommes livrées à une analyse structurelle et fonctionnelle en portant une attention toute particulière aux emplois de ces deux morphèmes (non répertoriés par les dictionnaires du roumain actuel) dans le discours de la presse et dans le langage « relâché ». L’analyse du corpus a mis en évidence plusieurs directions de la dynamique du sens (extensions, restrictions ou spécialisations sémantiques, l’apparition des formants homonymes et le développement des valeurs figurées ou euphémiques). Nous avons également signalé la présence d’ambiguïtés sémantiques pour lesquelles le seul moyen de désambiguïsation possible reste le contexte situationnel et socioculturel.

BDD-V835 © 2010 Editura Universităţii din Bucureşti
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.25 (2026-09-15 09:33:42 UTC)